LEOPOLDOV

6/2017

DNES

...advent, ako sa patrí...

Strana primátorky mesta

Milé dámy, milí páni,
vážení Leopoldovčania,

dovoľte, aby som využila tradičnú stranu primátorky trocha ináč, ako to štandardne robievam. Hoci v týchto dňoch finišujú práce na príprave rozpočtu mesta na budúci rok, v ktorom okrem iného plánujeme dokončiť rozpracované projekty a začať ďalšie, predsa by som dnes využila príležitosť na niečo iné: aby som sa zastavila pri tom, na čo možno nie je počas bežného roka toľko priestoru. A vnímam to ako nástojčivé práve teraz, v predvianočnom období, keď s každým listom odbúdajúcim z kalendára pociťujeme radosť z toho, že sa približujú Vianoce, ale i akési uvoľnenie. Možno nie pracovné, ale také ľudské, pretavujúce sa do symbolického stíšenia sa, keď viac vnímame práve to, prečo sa na Vianoce tešíme. Príchod Mikuláša, vynovené vianočné osvetlenie v centre mesta, prvá rozsvietená sviečka na symbolickom vianočnom venci v parku, vôňa pečúcich sa oblátok, vianočné trhy... – i to, no nielen to nás navodzuje na to, aby sme troška postáli, pookriali v blízkosti iných, rovnako očakávajúcich, podelili sa s nimi s radosťou, že sú tu opäť sviatky, keď Ježiško má do domácností priniesť pokoj, radosť a vzájomnosť. Viem, že neraz je to len ideálna predstava o Vianociach. I tak je dôležité želať si, aby nikto nemal pocit, že je sám alebo opustený, pretože aj myšlienka je to, čo nás ľudí spája.

Vianoce sú zároveň sviatky, ktoré ukazujú, že čas nás posunul ku koncu kalendárneho roka. Málokto z nás počas neho stihol urobiť všetko tak, ako si na jeho začiatku predsavzal. Pochopiteľne – nemáme moc rozhodovať o všetkých okolnostiach úspešnosti toho, čo a kedy chceme. Dovoľte mi preto zaželať Vám pocit potešenia sa v retrospektíve zo všetkého, čo sa Vám tento rok podarilo a zároveň pocit prijatia toho, čo sa Vám nepodarilo urobiť alebo dokončiť. Zároveň Vám zaželať to, aby sa Vám to podarilo v roku 2018. Budúci rok bude aj pre mesto rokom veľkých výziev, keď po období zložitých príprav otvoríme viacero veľkých investičných akcií. Prosím Vás preto, aby ste nám v ňom držali palce, aby sa nám v nich darilo a nech výsledok niektorých z nich budeme môcť spoločne hodnotiť už v tom nadchádzajúcom roku.

Milí spoluobčania. Dovoľte mi zaželať Vám radostné a pokojné Vianoce a taký nový rok, ktorým Vás budú sprevádzať najmä zdravie a spokojnosť.

Terézia Kavuliaková, primátorka mesta

Leopoldovská jedľa zdobí námestie v Trnave

Strom je ako človek. Vyrastie z malého semienka, človek ho ochraňuje, opatruje, ba chvíľami sa možno zdá, že nepreží. On však bojuje a človek ho zrazu začne vnímať ako súčasť svojho života. Je z roka na rok krajší, mohutnejší. Aj na našom dvore rástol takýto strom – krásna jedľa, ktorá žila s nami, s celou našou rodinou. Videla nás rásť a starnúť našich rodičov, zažila naše šantenie, ale aj šantenie našich detí, keď sa o nich s láskou starali starí rodičia. Bola svedkom toho, keď sme sa už aj my stali starými rodičmi. Boli to pekné chvíle, no ako to už v živote býva, zažili sme aj smútok. Aj naša jedľa sa určite s ľútosťou lúčila s naším otcom, ktorý ju po celý svoj život obdivoval a zomrel v jej blízkosti.

Posledné roky, keď často prichádzajú víchrice, naša mama s obavou hľadela na krásny vysoký strom, ako sa do jeho konárov opiera silný vietor a hrozí poškodenie domu alebo nešťastie na ceste. Po dlhom a ťažkom váhaní sa rozhodla...

Naša jedľa nás sprevádzala naším životom a robila nám radosť. Nastal však čas rozlúčiť sa s ňou. V tomto predvianočnom období však ešte môže urobiť radosť mnohým ľuďom, preto ju mama darovala na vianočnú výzdobu Trnavy. Bolo to bolestné lúčenie, nechýbali slzy, keď si po ňu prišli, aby počas Vianoc stála na Námestí Najsvätejšej Trojice v Trnave a posledný raz všetkých upútala svojou krásou. Veď skutočná krása mení srdce k dobrému. Nechajme sa preto preniknúť krásou.

Darina Púšová

Kráľovná vianočných trhov

Vianočný stromček, o ktorom písala pani Púšová, dnes teší všetkých Trnavčanov a návštevníkov tohto pôvodne kráľovského, dnes krajského mesta. Väčšinou býva v centre Trnavy ako mestský vianočný stromček umiestnený smrek, ale tentoraz je to veľká jedľa z Leopoldova.

Každoročne takéto stromy, ktoré by mohli vhodné na takéto využitie, prihlasujú ich majitelia do akéhosi nepísaného výberového konania. Prišli rôzne ponuky: z Radošoviec, Brestovian i Modranky, celkom ich bolo dvanásť. Všetky vyhodnocovali pracovníci trnavského mestského úradu. Aj keď vyhral krásny strom z Modranky, nevedeli sa k nemu dostať tak, aby v neporušenom stave doputoval do Trnavy. A tak reálna bola ponuka z Leopoldova. Ako sme sa dozvedeli, túto ponuku zaslal mestu Trnavčan Branislav Blažo, ktorý býva v Hlohovci, ale strom patrí jeho starej mame. Tá si túto jedľu obyčajnú priviezla z Vysokých Tatier pred takmer 40 rokmi. Majiteľke stromu 97-ročnej pani Márii Vykopalovej sa s ňou ťažko lúčilo, veď desaťročia sledovala, ako sa pomaly z malej sadeničky zviechala a postupne sa menila z dorastajúceho stromčeka na mohutný strom.

Samotné vypilovanie stromu zabezpečovala odborná firma. Skôr než sa zahryzli do stromu zuby píly Martina Köppla, starká sa stromu prihovorila a pohladila ho. Pani Mária pri rozlúčke so zeleným krásavcom utratila i slzu. Dnes robí strom radosť inde. Na trnavskom Trojičnom námestí. Mesto Trnava zabezpečilo výrub jedle a jej prevoz do centra mesta, čo trnavskú mestskú pokladňu stálo asi dvetisíc eur.

(maju) foto: archív

Trnavský kraj má nového župana aj zastupiteľstvo

Po dvanástich rokoch nastúpil do funkcie predsedu Trnavského samosprávneho kraja nový predseda – doterajšieho župana Tibora Mikuša, ktorý túto funkciu vykonával od roku 2005, vystriedal Jozef Viskupič, 41-ročný poslanec Národnej rady SR. Kandidoval za koalíciu Obyčajní ľudia a nezávislé osobnosti, Sloboda a solidarita, Kresťanskodemokratické hnutie, Občianska konzervatívna strana, Zmena zdola a Demokratická únia Slovenska. Voľby sa uskutočnili v sobotu 4. novembra a občania mohli svoje volebné právo uplatniť od 7. do 22. hodiny. V troch volebných okrskoch v Leopoldove k volebným urnám pristúpilo spomedzi 3382 oprávnených voličov 904, čo je 26,7 percenta. V Trnavskom samosprávnom kraji sa pritom na voľbách zúčastnilo 24,7 % voličov, no v celoslovenskom priemere prišlo vo voľbách vyjadriť svoj názor až 29,95 percenta obyvateľov.
Na funkciu župana v Trnavskom kraji kandidovalo šesť viac či menej známych osobností. Očakávalo sa, že popri kandidatúre doterajšieho župana bude mať najväčšiu odozvu kandidatúra Jozefa Viskupiča, ktorý v Leopoldove získal pomerne výrazne viac hlasov ako v celom kraji (takmer 56 percent). V krátkom prehľade predstavujeme výsledky volieb na funkciu župana podľa jednotlivých okrskov v meste a porovnanie s výsledkami v kraji.

Voľba predsedu TTSK

Meno strana	**1 (MŠ)**	**2 (MsÚ)**	**3 (ZŠ)**	**spolu**	**%**	**TTSK - %**
Jozef Viskupič OĽaNO a koal.	137	157	187	481	55,7	42,9
Tibor Mikuš NEKA	97	85	152	334	38,7	30,6
Jaroslav Cehlárik NEKA	7	7	6	20	2,3	vzdal sa kandidatúry
Márius Novák NP	3	10	6	19	2,2	2,0
Konrád Rigó Most – Híd	5	1	2	8	0,9	5,6
József Berényi SMK	1	0	1	2	0,2	17,1

Do 40-členného zastupiteľského zboru sme za okres Hlohovec volili troch poslancov spomedzi 17 uchádzačov. Medzi kandidátmi bola aj primátorka mesta Terézia Kavuliaková, ktorá v meste získala najviac, 667 hlasov, no na postup do krajského parlamentu jej to nestačilo. Leopoldovskí a krajskí voliči sa vo svojom výbere stretli len vo výbere jedného kandidáta – Miroslava Dzurecha. V krajskom zastupiteľstve sa vymenila väčšina poslancov – zo 17 kandidátov za okres Hlohovec zostal vo vynovenom zastupiteľstve jediný poslanec, a to Milan Domarackỳ.

Voľba poslancov TTSK

Meno strana	**1 (MŠ)**	**2 (MsÚ)**	**3 (ZŠ)**	**spolu**
Terézia Kavuliaková NEKA	196	187	284	667
Alena Jelušová NEKA	68	74	89	241
Miroslav Dzurech OĽaNO a koal.	47	65	90	202
Milan Domaracký NEKA	50	31	55	136
Patrik Voltmann NEKA	46	39	44	129
Peter Dvoran OĽaNO a koal.	50	33	38	121
Michal Mihálik SNS	20	25	55	100
Karol Babic NEKA	31	33	34	98
Stanislava Brestovanská NEKA	34	31	31	96
Martin Žemla Kotleba – ĽSNS	15	31	45	91
Andrej Kollár OĽaNO a koal.	20	20	33	73
Rastislav Strečanský Smer – SD	18	21	28	67
Lubomír Blanarovič Kotleba – ĽSNS	9	17	32	58
Martin Kysela Kotleba – ĽSNS	9	18	31	58
Andrej Müller NEKA	13	19	26	58
Zdenka Magulicová Národ a spravodlivosť – NS	17	15	16	48
Janka Pisariková SNS	13	3	11	27

Spracoval jh.

Poďakovanie

Vážení spoluobčania, výsledky volieb do zastupiteľstva Trnavského samosprávneho kraja sú známe. Napriek tomu, že som sa nestala členkou zastupiteľstva VÚC, teší ma, ale zároveň i zaväzuje Vaša podpora. Dovoľte mi touto cestou poďakovať sa všetkým Vám, ktorí ste využili právo voliť, a predovšetkým Vám, ktorí ste ma podporili a odovzdali ste mi svoj hlas. Bolo Vás toľko, že tieto voľby považujem za úspech, ktorý ma posúva ďalej v práci pre náš región. Chcem popriať veľa úspechov v novej pozícii novému pánovi županovi, teším sa, že vzhľadom na jeho vyjadrenia sa čoskoro spoznáme i osobne a spoločne budeme hľadať riešenia výziev nielen nášho mesta, ale aj celého nášho regiónu. Blahoželám poslancom „Hlohovčanom", ktorí boli zvolení za náš obvod do zastupiteľstva VÚC – pánom Domarackému, Voltmannovi a Dzurechovi. Verím, že budú zastupovať nielen Hlohovčanov a problémy mesta Hlohovec, ale i občanov miest a obcí tvoriacich celý náš región. Držím im palce a prajem veľa síl a správnych rozhodnutí.

Mgr. Terézia Kavuliaková, primátorka mesta Leopoldov

Jozef Viskupič: Kraj musí viac komunikovať s obcami a mestami

Leopoldovčania ho dnes poznajú predovšetkým ako poslanca Národnej rady SR, ktorý sa nebál prezentovať sa životaschopným programom a uchádzať sa o pozíciu predsedu Trnavského samosprávneho kraja. Po úspešných voľbách prichádza do obdobia, keď bude musieť svoju dohodu s občanmi aj uskutočniť. Hovorí, že sľúbil, čo sa dá splniť, aj keď to bude niekedy veľmi náročné. A ako odborník na oblasť kultúry chce okrem hlavných „županských" tém venovať pozornosť najmä kultúrnym inštitúciám kraja.

Jozef Viskupič (nar. 8. februára 1976 v Trnave) absolvoval Pedagogickú fakultu UK (dejepis – občianska výchova a etika), potom masmediálnu komunikáciu na trnavskej UCM. Bol manažérom viacerých projektov a na stoličku župana si sadá hlavne so skúsenosťami poslanca Výboru NR SR pre kultúru a médiá. Jeho mottom je známy citát uznávaného prvého československého prezidenta T. Garriguea Masaryka *Nebáť sa a nekradnúť*. Keďže na županskú stoličku si ešte len sadá, prisľúbil nám, že na podrobnosti jednotlivých tém si vraj budeme musieť počkať do prvého mesiaca v županskom úrade.

***Poďme do vášho začínajúceho sa županského obdobia, ktoré je aj rozprávaním o budúcnosti. Píšete celkom novú kapitolu života TTSK. Ohlasovali ste už po úspešných voľbách veľa zmien v prístupe k riadeniu úradu kraja, krajskej samosprávy a jeho inštitúcií. V čom je výhoda, že župan má skúsenosti poslanca NR SR?**

- Najmä rozmer v nastavovaní parametrov. Máte možnosť spoznať svet verejnej správy. Viete koho osloviť, za kým ísť, ako niektoré procesy idú vybaviť a ktoré sú jednoducho nepriestrelné. Podobne je to aj v dotačnej politike a grantovom systéme. Funkcie župana a poslanca by však nemal vykonávať jeden človek. Chcem sa venovať funkcii naplno a preto sa k 31. decembru vzdám poslaneckého mandátu. Moja nástupkyňa Natália Galisová vo Výbore pre kultúru a médiá NR SR bude s ministrom Markom Maďaričom v pokračovať v témach, ktoré sme začali. Nielen však môj rezort kultúry, ale aj rezort školstva, dopravy, sociálnych vecí a rodiny sú parametrami pre župu. To je tých 6-7 pilierových kompetencií, ktoré má župa nastavené. Navyše, chcem byť tým županom, ktorý otvorí tému transformácie krajov. Potvrdzuje sa, že pojem vyšší územný celok je trocha odtrhnutý od občanov, ktorí skôr akceptujú tradičné regióny. V našom kraji je to napríklad oblasť Záhoria, Žitného ostrova, trnavského regiónu a podobne.

***Ako si predstavujete konkrétnu spoluprácu so samosprávami, teda mestami a obcami kraja?**

- Moje prvé kroky po voľbách viedli a vedú k starostom a primátorom. Aby samospráva dávala logiku, nemal by byť kraj neviditeľnou organizáciou. S tým súvisí aj výraznejšie komunikovanie úloh kraja a posilnenie propagácie. Mnohí starostovia a primátori povedali, že nevedia, na čo im je kraj. Chcel by som dosiahnuť, aby sa nedívali na kraj ako na inštitúciu, ktorá im berie 30 % z podielových daní. Musí to byť inštitúcia, ktorá je v mnohých parametroch nápomocná. Chcem vytvoriť aj nejakú formu priamej komunikácie kraja so starostami a primátormi na kvartálnej alebo polročnej báze. Všetkých 251 sídiel v kraji musí nájsť spôsob, aby sme mohli ťahať za jeden koniec. Musíme pripraviť taký typ projektov, ktorý bude viditeľný pre obyvateľov miest a obcí, je to teda najmä rekonštrukcia ciest a budovanie cyklotrás. Podrobnosti o ďalších témach a oblastiach budem prezentovať o niečo neskôr. Sme na začiatku cesty, keď si musíme aj cez personálny a ekonomický audit úradu kraja zistiť, aký je súčasný stav procesov v rámci úradu, a z tejto situácie vychádzať.

***Jednou z vašich úloh je aj návrh posilnenia rozpočtu v oblasti rekonštrukcie ciest.**

- Zameriame sa na rozvoj integrovanej dopravy v kraji aj medzi susediacimi krajmi navzájom, samozrejme, vrátane kombinácie vlakovej a autobusovej dopravy ako jedného organického celku. Zámerom je to, aby na jeden lístok bolo možné využívať vlakovú, ako aj au-

tobusovú dopravu. Budeme presadzovať zabezpečenie bezodkladného dofinancovania opravy cestných úsekov, ktoré sú v havarijnom stave. Tomu musí a bude zodpovedať aj rozpočet kraja v tejto kapitole. S veľkými problémami bojujú na mnohých miestach v kraji, Trnavu a široké okolie nevynímajúc. Zďaleka však nejde len o cesty, ktoré má spravovať VÚC: Senici zúfalo chýba obchvat kvôli hlavnému ťahu do Čiech, v Hlohovci zasa kolabuje doprava na moste cez Váh. Aj tieto starosti a cesty ležia na našom území, čiže aj to je problém nás všetkých. V takýchto prípadoch nemôžeme donekonečna čakať len na štát. Župan nesmie byť pasívny, musí iniciovať spoluprácu všetkých zainteresovaných pri hľadaní riešenia. Musí zo svojej pozície vyvíjať verejný tlak na kompetentných, na štátne inštitúcie, aby vo veci konali. Nemienim sa uspokojiť len s čiastkovými výsledkami či prísľubmi. Musíme sa tiež postarať o reálny rozvoj a podporu budovania cyklotrás – teda nielen na papieri vytvárať a podpisovať projekty, ale ich aj realizovať v teréne. Som presvedčený, že iba kvalitná dopravná infraštruktúra vytvorí podmienky na rozvoj cestovného ruchu.

Text a foto Martin Jurčo

Leopoldovská kvapka krvi

Mesto Leopoldov v spolupráci s transfúznou stanicou v Trnave 14. novembra opäť v priestoroch mestského úradu zorganizovalo darovanie krvi. V dopoludňajších hodinách prišlo 26 dobrovoľných darcov krvi nezištne darovať najvzácnejšiu tekutinu. Ročné obdobie s nástupom chrípky ovplyvnilo mnohých pravidelných darcov, ktorí nemohli v tento deň prísť.

V databáze máme evidovaných 60 darcov, ktorí svojou účasťou podporujú darovanie krvi v našom meste. Popri tých stálych, skalných, prichádzajú aj nové tváre – darcovia, ktorí doteraz chodili na odbery zväčša v mieste svojho pracoviska. Veková škála je naozaj pestrá – od mladých študentov, prvodarcov rôzneho veku, až po vitálnych dôchodcov, ktorí s odbermi finišujú.

Darovanie krvi je limitované nielen zdravotným stavom, hmotnosťou nad 50 kg, ale i vekom 65 rokov pri opakovanom darovaní. Muži môžu darovať krv maximálne štyrikrát do roka, ženy najviac trikrát do roka. Medzi mnohonásobných darcov krvi v Leopoldove, s ktorými sa pravidelne stretávame na mobilných odberoch na mestskom úrade, patrí rodina Blašková – mama Helenka s manželom Miroslavom a dcérou Dominikou. Táto rodina za svoje obdobie darcovstva darovala odhadom viac ako 40 litrov krvi. Pri jednom odbere pritom môže človek odovzdať 400 - 450 ml krvi. V počte odberov sa M. Blaško priblížil k dia-

mantovému odberu a H. Blašková k zlatému. K diamantovým darcom patrí aj Stanislav Prostredný, ktorý je síce z Továrnikov, ale pracovne je exponovaný v Leopoldove, a tak sa zapája aj do diania v mestečku. K zlatým darcom patria Mária Levčíková, Miroslav Bučko, Peter Blinka a Milan Ilko. Strieborní darcovia, o ktorých vieme sú, Viera Zverinová, Vladimír Vykopal, Richard Zomborský, Viliam Gregor, Vladimír Rapant. Bronzovými darcami sú Jana Libovičová, Lucia Ondrušková, Blažena Kobelárová, Blanka Egyedová, Jaroslav Lietava, Peter Škrabák, Jozef Adamkovič a možno aj ďalší, o ktorých zatiaľ nevieme.
Bronzovú plaketu získavajú ženy a muži po 10 odberoch, striebornú plaketu po 20 odberoch. Zlatá plaketa sa udeľuje ženám za 30 a mužom za 40 odberov, Diamantová plaketa v prípade žien za 60 a v prípade mužov za 80 odberov. No a napokon Kňazovického medaila - ženy ju získavajú po 80 a muži po stovke odberov.
Počas darovania padlo zopár podnetov od darcov krvi napr. o tom, že by bolo vhodné darovanie uskutočňovať v piatok, čo je však zo strany mobilnej transfúznej jednotky nerealizovateľné. Momentálne nie je ani možné odbery realizovať na inom mieste, pretože mesto aktuálne nedisponuje inými dostatočne veľkými a vhodnými priestormi, ktoré by vyhovovali požiadavkám mobilných odberov, takisto zaznel podnet na vznik neformálnej skupiny Klub darcov. Návrh je momentálne v štádiu konzultácií a hľadania dobrovoľníkov na organizačné zabezpečenie vzniku a činnosti klubu. Vedenie mesta sa takisto zaoberá možnosťami podporovania darcovstva a darcov.
Aby sme na nikoho nezabudli, pridávame mená všetkých zúčastnených darcov na novembrovej Kvapky krvi: Vladimír Rapant, Miroslav Šucha, Viera Zverinová, Jozef Zachar, Miroslav Bučko, Andrej Kollár, Vladimír Vykopal, Miroslav Majtán, Pavol Beťák, Milan Ilko, Lenka Polakovičová, Miroslav Blaško, Helena Blašková, Dominika Blašková, Monika Hubáčiková, Jozef Adamkovič, Viliam Gregor, Peter Blinka, Karol Karaba, Roman Hromada, Peter Šácha, Igor Mužika, Lukáš Hajšman, Stanislav Prostredný, Mária Levčíková, Peter Škrabák.
Všetkým účastníkom organizačný tím Kvapky krvi ďakuje za ich účasť a krásne dopoludnie ľudskosti. V budúcom roku sa darovanie krvi v Leopoldove uskutoční dva razy - 15. mája a 15. novembra.

zmšv.

Zomrela 105-ročná rodáčka

V Paríži zomrela 11. novembra najstaršia rodáčka z Leopoldova, 105-ročná rehoľná sestra Miriam zo Spoločnosti dcér kresťanskej lásky sv. Vincenta de Paul, občianskym menom Anna Karmažinová.
Anna Karmažinová sa narodila 14. júla 1912 v leopoldovskej väznici a ako 15-ročná vstúpila v Nitre do rehole. V roku 1931 ju predstavení poslali na misiu do Iránu, kde strávila takmer polstoročie vyučovaním francúzskeho jazyka a hudby na legendárnej francúzskej škole Jany z Arcu v Teheráne. Po vypuknutí islamskej revolúcie a po tom, čo prežila pokus o zavraždenie, sestra Miriam vo februári 1979 za dramatických okolností opustila s pomocou francúzskych diplomatov Irán. Nasledujúcich 38 rokov prežila v sídle rehole v Paríži, kde sa aktívne angažovala v činnosti Slovenskej katolíckej misie. Jej bohatý a záslužný život sa uzavrel 11. novembra 2017 v Paríži.
Odpočinutie večné daj jej, Pane.

Michal Adamkovič

Záhradkárska osada má jubileum

Záhradníctvo a záhradkárstvo bolo s Leopoldovom späté odnepamäti. Už na výkresoch pevnosti a jej okolia z 18. a 19. storočia možno vidieť upravený zámocký park na mieste dnešných Trolaskov a ďalšie záhrady v blízkosti cesty vedúcej na Štrkovku. Podobné upravené parky a záhrady boli napokon aj v samej pevnosti, ako si na to podnes spomínajú pamätníci a dokumentujú to staré fotografie. Neskôr začalo plody úrody zbierať v našom meste aj ovocinárstvo. Veď napokon nenadarmo sa v 50.-60. rokoch minulého storočia vznikajúca ulica v meste nazvala Záhradníckou....

Nie však každý sa mohol potešiť čerstvou zeleninou či vlastným ovocím dopestovaným vo svojej záhradke, pretože okrem rodinných domov začali v starom Mestečku vyrastať aj bytové domy, činžiaky, avšak bez záhrad. A aj tu niekde možno hľadať korene budúcej záhradkárskej osady Štrkovka Leopoldov, ktorá je ako organizačná jednotka číslo 16-112 riadnou členkou Slovenského zväzu záhradkárov. Vznikať začala presne pred 35 rokmi v lokalite Prekopávané. Tí, ktorí tu mali svoju záhradku, objavili čaro odľahlej, no od civilizácie zasa nie veľmi vzdialenej lokality, ktorá človeku poskytovala hoci pracovný, predsa len azyl počas dlhých letných večerov alebo cez víkendy. Provizórne prístrešky postupne v pote tváre vlastníkov vystriedali jednoduché domce, ale i pekné, celoročne obývateľné chaty s väčšinou upravenými záhradkami. A to aj napriek tomu, že im neraz hrozivo ukazovala svoju silu nejedna povodeň, ba vystrájali v nej aj dlhoprstí. Majitelia chát tak akoby utvorili vlastnú obec – starajú sa nielen svoj majetok, ale ako to dovolí situácia, aj o ten spoločný, ba aj cudzí – napríklad o prístupovú cestu k osade.

Záhradkárov počiatkov osady až podnes vedie PhDr. Róland Osvald. Jej obyvatelia sa stretli aj za účasti primátorky mesta T. Kavuliakovej 25. novembra v jedálni základnej školy na výročnej schôdzi, v rámci ktorej rekapitulovali najväčšie medzníky v jej histórii, ale aj uvažovali o ďalšej perspektíve osady. My sa o tom pozhovárame v ďalšom čísle časopisu s doktorom Osvaldom.

Neviem síce, komu pripísať autorstvo nasledujúcich riadkov o záhradkárskej osade Štrkovka, no isto výstižne i trocha poeticky charakterizujú našu jubilantku:

Zaliata slnkom, zmáčaná vodou, spálená mrazom. Lámaná vetrom, skúšaná bolesťou, mozoľnatá. Dýchajúca človečinou, dotknutá časom, odolávajúca. Obsypaná plodmi, sýtená láskou. A premenená na život... Nuž, nech sa ďalej rozvíjaš do krásy, jubilantka!

J. Hladký

Rok 2017 v Šanci

Počas roka 2017 sme sa usilovali zmysluplne napomôcť spríjemneniu voľného času seniorskej generácie, členov nášho dôchodcovského združenia Šanec. Aspoň jedenkrát do mesiaca počas celého roka sme sa snažili zorganizovať podujatie na spríjemnenie dlhej chvíle, ktorú z času na čas každý z nás pocíti.

Tento rok sme začali návštevou divadelného predstavenia Sluha dvoch pánov v Divadle Jána Palárika v Trnave a zakrátko sme vo februári zorganizovali fašiangovú zábavu.

Výsledky hospodárenia nášho združenia, ale aj hodnotenie našej práce sme odprezentovali našim členom v marci na výročnej schôdzi. Na konci marca sme navštívili čokoládovňu v Kittsee v susednom Rakúsku. Hoci nešlo o našu prvú návštevu tejto „destinácie", záujem o ňu je stále priam neutíchajúci.

Začiatkom mája sme sa pokochali na výstave kvetov Flóra Bratislava a oči sme si popásli aj na umeleckých výjavoch, ktoré dokážu z kvetov vykúzliť profesionálni aranžéri či študenti alebo učni záhradníckych škôl. V máji mal v nitrianskom Divadle Andreja Bagara premiéru muzikál Povolanie pápež. Bola to zaujímavá bilancia života sv. Jána Pavla II. Hoci predstavenie trvalo viac ako tri hodiny, dokázalo pútavou výpravou udržať pozornosť divákov od začiatku až do samého konca.

V júni a auguste, keďže sme mali opäť krásne leto, sme navštívili kúpalisko v Dunajskej Strede a v júli vo Vincovom lese. Počas leta sme však zorganizovali aj výlet za hranice všedných dní, konkrétne do Telča – prekrásneho mesta, ktoré domáci nazývajú moravskými Benátkami, pretože je obklopené krásne upravenými rybníkmi.

V októbri, ktorý sa nesie v znamení úcty k starším, sme pripravili posedenie pre našich členov, posedeli sme si pri hudbe, občerstvili sme sa kávou, zákuskom, čajom alebo inou dobrotou.

V horizonte posledných dvoch mesiacov roka sme ešte rátali s opätovnou návštevou rakúskeho Kittsee, kde sme pre veľký záujem znovu navštívili čokoládovňu, a koncom novembra sme zašli na predstavenie To nemá chybu v produkcii Radošinského naivného divadla v Bratislave. No a v decembri pripravujeme už tradičné predvianočné posedenie pre seniorov – členov nášho klubu.

Týmto prierezom sme chceli priblížiť činnosť nášho občianskeho združenia a zároveň medzi nás pozývame nových členov. Zvládnuť všetky tieto aktivity by bolo omnoho ťažšie, možno aj nerealizovateľné, keby sme nemali podporu vedenia mesta, primátorky mesta Terézie Kavuliakovej, mestského zastupiteľstva a pracovníčok mestského úradu. Za ich podporu a pomoc patrí im naše veľké poďakovanie. Veríme, že podobná, ak nie lepšia bude naša vzájomná spolupráca aj v nasledujúcom roku 2018. K blížiacim sa vianočným sviatkom si dovolím v mene všetkých členov občianskeho združenia Šanec zaželať pani primátorke, poslancom zastupiteľstva a pracovníkom úradu príjemné prežitie vianočných sviatkov, veľa zdravia a Božieho požehnania a v nastávajúcom novom roku 2018 mnoho pracovných úspechov a správnych rozhodnutí pri spravovaní mesta.

Michal Adamkovič

Predstavujeme vám:

Ivan Šipkovský - environmentalista, záhradník, fotograf, umelec

V roku 1989 získal druhé miesto v celoštátnej environmentálnej súťaži za snímku Apokalypsa. No ako sám hovorí, aj keď intenzívne fotografuje, zväčša nevystavuje a ani neposiela fotografie do súťaže. Ivana Šipkovského (nar. v r. 1962) z Trakovíc však poznáme najmä ako osobnosť, ktorá sa stará v našom meste o zeleň. A slovo osobnosť sme nepoužili náhodou. Pozerá sa na faunu a flóru komplexne. Ako milovník prírody, jej obdivovateľ, ale aj formovateľ a estét. Ivan Šipkovský je v Leopoldove skoro doma, veď je to len na skok z jeho Trakovíc.

***Tí, čo vás poznajú, vedia, že máte silný vzťah k prírode. A od toho sa zaiste odvíja aj fotografovanie a vaše profesionálne zameranie. Ako sa tento vzťah formoval v detstve?**

- Veľmi blízky vzťah ku všetkému živému som mal odmalička. Ako malé dieťa som dokázal celé hodiny pozorovať mravce, ako znášajú omrvinky do mraveniska, pavúky loviace muchy, húsenice požierajúce listy a vlastne všetko živočíšne tvorstvo, ktoré som mal vtedy na dosah. Musím zdôrazniť, že moji rodičia aj starí rodičia, s ktorými sme žili v jednej domácnosti, mi pripravili detstvo, akým sa možno vie pochváliť iba málokto. Zo štyroch súrodencov som bol najmladší, a tak som mal v ranom období asi najmenej povinností. Otec mal záľubu v chove zvierat, mamička zbožňovala kvety, ktoré si pestovala v záhrade. Deduška som poznal už len ako dôchodcu, bol vynikajúci záhradník a ovocinár. Celý dôchodcovský život zasvätili práci v našej viac ako 40-árovej záhrade. Iba nedávno som zistil, že spoločne so správcom vtedajšej ľudovej školy Pavlom Šindelom založili miestnu odbočku Slovenskej ovocinárskej spoločnosti v Trakoviciach. Bolo to už v roku 1925, čo bola vtedy na Slovensku jedna z prvých dedinských ovocinárskych organizácií. Pripomeňme, že Slovenská ovocinárska spoločnosť vznikla v roku 1920. Nakoniec ma

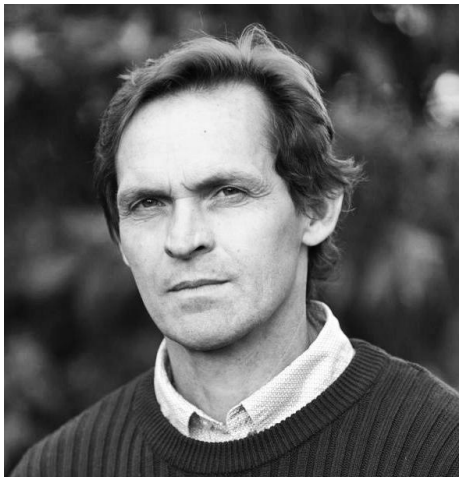

tieto fakty aj podnietili spracovať ich do knižnej podoby Život v záhradách (Tripsoft 2015).

***Na nedávnej prezentácii knihy Reminiscencie pripomenuli, že ako fotografa vás lákala najmä fauna. A nielen v Trakoviciach a v okolí.**

- Takmer ako každý chalan na dedine som vyberal mláďatá z hniezd a nosil som ich domov v snahe vychovať ich sám. Neskôr som sa naučil vtáky presne spoznávať podľa zjavu, hlasu aj iných znakov. Okrem troch rokov (1989 - 1991), keď som sa oženil a býval s manželkou vo Veselom pri Piešťanoch, som aj vždy v Trakoviciach býval. V detstve som ešte zažil hospodárenie na pôde v podobe vinohradov, ovocných záhrad a záhumienok. Množstvo zelene a ovocných drevín, hlavne čerešní, ale aj všetkého ostatného stromovia v blízkom aj vzdialenejšom okolí som považoval za rajskú záhradu. Leopoldov mi bol vždy blízky, pretože odtiaľto pochádza jeden môj švagor. Fascinovala ma tunajšia obrovská železničná stanica so svojským koloritom. Sem som tiež k vlaku chodieval s deduškom predávať dopestovanú úrodu zo záhrady ako jablká,

hrušky, marhule či broskyne. Do chotára Leopoldova som sa ale pravidelne zatúlaval pri svojich častých exkurziách za vtáctvom. Najmä k Váhu, na bagroviská alebo do lužných lesíkov.

***Prejdime k fotografii. Tá približuje vaše prepojenie s prírodou. To, čo sa vám na nej páči, môžete takto pretaviť aj ostatným. Najlepšie to badať práve v spomínanej knihe Reminiscencie. Tam ste svoje umenie prepojili s poéziou dnes už nežijúceho trnavského regionálneho autora Milana Jedličku.**

- K fotografii ma priviedol môj druhý švagor, ktorý fotografoval takmer profesionálne. Od neho som mal prvý fotoaparát - zrkadlovku Zenit na kinofilmový formát. Bol na tú dobu v mojich rukách veľmi slušný prístroj. Najviac ma oslovovalo fotografovanie vtáctva, ktoré som pozoroval, a jeho jednotlivé druhy žijúce v našom okolí, ale aj všetko, čo s tým súviselo. Hoci som už vtedy pozeral na javy v prírode s veľkou pokorou a so zatajeným dychom, snažil som sa netradične zachytávať prítomné. Až na malé výnimky som nikdy neposielal svoje práce na výstavy a súťaže. Robil som iba dokumentáciu a ďalšie pre potechu seba a svojej rodiny.

***Ako ste prešli od biológie až k starostlivosti o zeleň?**

- Všetko prichádzalo postupne, tak ako to čas prinášal. Neviem to určite, ale myslím si, že k najväčšiemu zlomu v mojom živote došlo po vstupe do manželstva a po skorom narodení mojich troch detí Ondreja, Marcela a Adama. Keď moje pokusy o štúdium biológie na vysokej škole stroskotali a oženil som sa. V prelomovom roku 1989 prišli navyše otázky finančného zabezpečenia rodiny, zamestnania a usadenia sa. Bolo to búrlivé obdobie, vystriedal som množstvo zamestnaní od robotníka v murárskej partii až po odborného referenta na úrade životného prostredia v Hlohovci. Popri práci v štátnej ochrane prírody som založil takmer dvojhektárový ovocný jabloňový sad s intenzívnym štíhlym vretenom. Ten som obhospodaroval celých 12 rokov. Bola to doslova vysoká škola ovocinárstva, záhradníctva a ekológie, pretože som sa vždy bránil extrémnemu využívaniu chémie v záhradách. Od tejto praxe bol už iba krôčik k podnikaniu v záhradníctve. Najskôr som bol samostatne hospodáriaci roľník, potom som prešiel na záhradnícku živnosť. Sad bol založený na dobu určitú na prenajatej pôde a po jej uplynutí a zrušení sadu som sa priúčal u skúseného majstra Róberta Jalakšu v Hlohovci v jeho záhradníckej firme. Tento človek mal na mňa taký silný vplyv ako svojho času môj dedko. Veď za jeho éry Hlohovec získal nepísaný titul Mesto ruží. Uňho som sa odrazil a začal podnikať na vlastnú päsť. Pred siedmimi rokmi som založil firmu, v ktorej sa venujeme práci so živými organizmami. Zámerne nehovorím rastlinami, pretože to je iba polovica pravdy. Záhrady, parky a krajina ako taká nepozostáva iba z rastlín a stromov, ale aj živočíchov. Ekologický pohľad by sa konečne mal začať aplikovať aj v našich záhradách. V zahraničí je tento trend už veľa rokov hlavným prúdom a u nás sa proces ekologizácie záhrad ešte ani nezačal. S týmto úzko súvisí aj problematika stromov. Ľudia ich nevedia doceniť, staré stromy ľudia považujú dobré akurát tak na ich skúrenie. A to je zlý stav, ktorý sa snažím zlepšovať prácou, propagáciou, členstvom v odbornej arboristickej organizácii. Ako firma vykonávame množstvo činností súvisiacich so zeleňou a jej fungovaním v mestskom prostredí. Od zakladania, výsadieb, údržby a rekonštrukciu starých a zanedbaných plôch až po likvidáciu ohrozujúcich, poškodených, vyschnutých drevín a rekultiváciu plôch.

***Odkedy hospodárite aj v našom meste?**

- V Leopoldove pracujem už niekoľko rokov a musím povedať, že z prístupu tunajších ľudí na úradoch alebo aj radových občanov som nadšený. V prvom rade mesto veľmi získalo vybudovaním centrálnej mestskej zóny, teda parku. To je pre také malé mestečko neskutočný prínos. Ďalšia vec je starostlivosť o túto zeleň. Nesmierne ma teší, že primátorka veľmi aktívne vstupuje do procesu zveľaďovania tejto zóny, a tak sa snaží navigovať

aj spolupracovníkov. Veď park je veľké srdce mesta a v Leopoldove to skutočne žije. Park sa využíva na veľa rôznych akcií a slúži ku cti obyvateľom mesta, že sa tu nestretávam s takým vandalským prístupom ako napr. v Hlohovci. Možno je to aj spôsobené veľkosťou sídla, no verím, že je to v tunajších ľuďoch. Sú vnímavejší, kultúrnejší a rozhľadenejší. Pri svojej práci akéhosi údržbára zelene v Leopoldove som sa tu takmer nestretol s výslovným vandalstvom. Samozrejme, vždy sa niečo nájde, ale základ je dobrý.

***Ako záhradník i fotograf sa teda dívate najmä na stromy...**

- Na stromy sa pozerám z diaľky ako fotograf a zblízka ako ekológ. Keď si všímam siluety stromov na horizonte, vždy ma osloví ich habitus, celkový vzhľad, ktorý môže byť fotogenický alebo aj nie. Ako sa k stromu približujem, vnímam jeho vonkajšie kvality - skutočnú výšku, hrúbku kmeňa, zdravotné defekty, mechanické poškodenia a v neposlednom rade strom ako biotop, teda životné prostredie pre živočíchy. Leopoldov z hľadiska zelene je na tom podľa mňa dobre. Základom je park na námestí, intenzívna starostlivosť o tento park, no a potom prichádzajú na rad aj ulice s ich výsadbami. V Leopoldove sú aj staré stromy a dokonca sú tu aj obyvatelia, ktorých to zaujíma bližšie a venujú týmto stromom viac pozornosti.

***Hovoríte, že situácia je dobrá. Teda dalo by sa ešte niečo zlepšiť.**

- Čo by sa mohlo zlepšiť je spolupráca alebo komunikácia mestského úradu so ŽSR. Viem, že veľa pozemkov na území mesta patrí železniciam, a tie nevenujú dostatočnú pozornosť pravidelnej starostlivosti o tunajšiu zeleň. Potom to vyzerá tak, akoby mesto na tieto úseky zabudlo. Veľa vecí aj v tejto oblasti závisí od peňazí a od ich rozdeľovania. Na území mesta pôsobí veľa rozličných firiem, ktoré svojou činnosťou zasahujú do vizáže mesta a je na pracovníkoch MsÚ, či a ako ich dokážu usmerňovať. V tomto smere je podľa mňa na tom Leopoldov dobre.

***Napriek tomu, že v Leopoldove trávite veľa času, ste predovšetkým Trakovičan. My sme sa však stretli v trnavskom divadle na prezentácii knihy venovanej spomínanému Milanovi Jedličkovi. Bol to regionálny básnik a vysokoškolský pedagóg.**

- Keďže sa považujem za lokalpatriota, všímam si svoje okolie a vyhodnocujem si, čo sa robí dobre a čo nie. Popri svojej rodine, práci a záľubách som týmto prístupom spolupracoval na príprave troch kníh: 80 rokov trakovického futbalu, Kde je vôľa, tam je cesta a Život v záhradách. Pri ich spracúvaní som sa zoznámil s Trnavčankou Jankou Pekarovičovou, ktorá zabezpečovala gramatiku a dizajn. Naša spolupráca trvá už pekných pár rokov, preto ma oslovila na vydanie spomienkovej knihy básní Milana Jedličku. To bola jedna rovina možnej spolupráce na ilustrovaní jeho básní. Druhá, oveľa závažnejšia, bola tá, že po zoznámení sa s jeho tvorbou ma hlavne prírodná lyrika zasiahla priamo do srdca. Milan Jedlička vnímal svoje prírodné aj životné prostredie a okolie v takých istých intenciách ako ja. A to bolo rozhodujúce, keďže pani Janka bola blízkou priateľkou básnika (sama s poetickými sklonmi) a jeho akousi poradkyňou vo veciach múzy.

Martin Jurčo, foto archív IŠ

Mikuláš pristal na výzvu Človeče, zahraj sa!

Kto sa rád hrá, vedel, že koncom roka Mikuláš umožní všetkým deťom v leopoldovskej nafukovacej hale vyskúšať si rôzne typy hier a celý deň prežiť s kamarátmi, hračkami, športovými atrakciami, rozprávkami, farbičkami a darčekmi; skrátka tak, ako si to deti želajú. A sen sa im vyplnil vďaka organizácii Skarabeus a vedeniu mesta, ktoré pre deti z Leopoldova aj ich mimoleopoldovských kamarátov pripravili festival hier s názvom Človeče, zahraj sa. Tentoraz ho organizátori umiestnili do dvoch miest – organizátori priestor stolnotenisovej haly pretvorili na veľkú obývačku, kde rozmiestnili veľké dopravné koberce, na ktorých si najmä menšie deti vybudovali a podľa svojich predstáv pretvárali autostrády a vláčikové dráhy, ale aj pohodlné sedenia, z ktorých deti počúvali rozprávky, ktoré im čítala pani primátorka, alebo si kreslili pri stolíkoch s rodičmi a dobrovoľníkmi a hrali sa rôzne spoločenské hry.

Tí starší väčšinou uprednostnili adrenalínovejšie aktivity v podobe skákania v nafukovacom hrade alebo na trampolíne, prípadne si zahrali stolný futbal alebo air hockey či stolný tenis alebo iné loptové hry. Samozrejme, úspech mali aj rôzne trojkolky, štvorkolky či malé autíčka, takže zašportovať si mohli aj tí najmenší.

Jedným z vyvrcholením mikulášskej nedele bolo podvečerné divadelné predstavenie Nového divadla v Nitre s názvom Kozliatka a vlk. Spracovanie klasickej rozprávky deti nielen pobavilo, ale aj poučilo, pretože na príklade vlka spoznali, že predsudky sú zlými radcami. Predstavenie zaujalo nielen deti, ale aj dospelých, preto herci, ktorí sa vedeli hravo prihovoriť deťom a vtiahnuť ich do príbehu, odchádzali z Leopoldova so zaslúženým potleskom.

A tých už striedal ten, na ktorého deti čakali asi najviac – Mikuláš. Nepriviedol so sebou pomocníkov, ale sám si niesol koše s malými, pekne pripravenými balíčkami. Tie našli svojich adresátov najmä medzi najmenšími deťmi, ktoré Mikulášovi ochotne zarecitovali básničky, zaspievali pesničky, alebo sa mu len tak prihovorili a doširoka roztvorenými očami obdivovali hlavnú postavu toho dňa. Ale našli sa aj deti, čo nečakali na Mikulášov darček a zobrali si darček z košíka sami. Zato prekvapila reakcia mamy nedočkavého šarvanca na upozornenie dospelého: „No a čo, šak sa nič nestalo...“ No i tak sa organizátori veľmi tešili zo spokojných a radosťou naplnených detských očí. Dovoľujeme si v mene organizátorov poďakovať sa všetkým rodičom, ktorí sa pričinili o malé občerstvenie detí, ale najmä spolupracovníkom, dobrovoľníkom a pracovníčkam mestského úradu, ktoré neľutovali celú sobotu pretaviť do hier s deťmi a zabezpečenia všetkého aktuálne potrebného.

(jh)

Koledníci ohlásili príchod Vianoc

Najmä v mestskom prostredí bývali výročné a sviatočné trhy skvelou príležitosťou nielen na predaj či kúpu rôznych úžitkových alebo okrasných predmetov, ale aj príležitosťou na to, aby sa ich návštevníci stretli, pozhovárali sa spolu, ba si i spolu možno vypili dačo horúce alebo zohrievajúce, prípadne sa pobavili pri rozprávačoch alebo igricoch.

Poslanie ani podoba trhov sa veľmi nezmenili, akurát sa trocha prispôsobili novodobejším technológiám. A podobnú atmosféru, aké mávali tie stredoveké či novodobejšie, mali aj tie vianočné leopoldovské v sobotu 9. decembra. V kotloch sa od rána varila voňavá kapustnica, ktorú pripravovali oduševnené leopoldovské gazdinky a gazdovia, v stánkoch predávali pani učiteľky z materskej i základnej školy ikebany a vianočné dielka svojich žiakov a ich rodičov, domáci i cezpoľní zasa predávali medovníky, cukrovinky, ba i klobásky a všetkým občas zahral flašinetár na svojej zázračnej skrinke s rozveselenou postavičkou šaša. Možno si vo veternom popoludní takisto dal na jazyk pár kvapiek zohriatej medovi-

ny alebo punču. Po druhý raz sa prezentoval aj stánok s knihami, ktoré istotne potešia pod vianočným stromčekom.

Sviatočné publikom prišli milým programom z pódia pozdraviť žiaci základnej školy a zakrátko ich vystriedali najmenší i starší členovia foklórnych súborov Verešvaran a Verešvaranček pozoruhodným pásmom kolied. Trhom dodali tú výnimočnú predvianočnú atmosféru. S pribúdajúcim časom a rozžiareným vianočnej výzdoby trhovníkom a návštevníkom spríjemnili podvečerný čas dámy z Trio Impression skladbami urečnými pre husle, klavír a flautu. Umeleckú bodku za tohtoročnými trhmi na pódiu v parku na Námestí sv. Ignáca dalo vystúpenie Taste of brass orchestra.

(jh)

Mažoretky so svetovými výsledkami čaká dôležitý rok

A. Kuruc: „Rada by som pritiahla viac mladých Leopoldovčaniek.“

Mažoretky sme kedysi mohli vidieť v každom meste pri rôznych podujatiach. Táto disciplína stojí na pomedzí športu a telesného umenia. Leopoldovsko-hlohovské mažoretky sú nielen aktívne, ale tento rok bol pre ne aj veľmi úspešný. A majú naštartované na ďalšie úspechy. Viac nám povedala vedúca súboru Mažoretky Sašetky Hlohovec a predsedníčka občianskeho združenia Sašetky Alexandra Kuruc z Leopoldova.

***Ako ste začali s touto disciplínou?**

- Ako dieťa som tancovala v mažoretkovom súbore a neskôr som popri učiteľskej praxi viedla krúžok malých mažoretiek. A keď frekventantky z materskej školy odišli, požiadali ma, aby som ich viedla ďalej. A tak vznikol náš súbor. Bolo to ešte v roku 2008.

***Odkiaľ pochádzate a čo vás spája s Leopoldovom?**

- V Leopoldove bývam od svojich pätnástich rokov. Je to úžasné mesto s výbornou atmosférou. Tri roky som tu učila v materskej škole. Dnes s nadšením sledujem jej vývoj.

*** Kedysi pôsobili mažoretky prakticky v každom meste. Dnes je festival mažoretiek v Novej Dubnici, ale je aj mnoho ďalších prehliadok, kde je toto umenie trošku iné, ako sme ho poznali z prvomájových sprievodov. Aké ste mali vzory?**

- V čase našich začiatkov som vzory nemala, pretože súbor vznikal ako záujmový krúžok. Takto sme dlhé roky aj fungovali. Raz sme sa šli s dievčatami pozrieť na mažoretkovú súťaž v Trenčíne. Boli sme fascinované tým, čo tento šport predstavuje a akú má úroveň. Vtedy sa ukázalo, že dievčatá chcú súťažiť a chcú niečo viac. Začala som sa učiť techniky práce s paličkou. To však nestačilo a ja sama som nevládala trénovať v tej dobe viac ako 50 dievčat, zároveň šiť všetky kostýmy a riešiť chod rozrastajúceho sa klubu. V tom období som našla trénerku Kristínu Zemanovú, ktorá mala veľa skúseností a chcela nám pomôcť. Poznala techniky a posunula úroveň oveľa vyššie. Vtedy sme začali systematicky pracovať a hľadať aj vzory, podľa ktorých by sme išli. Na Slovensku ich máme niekoľko. V tom čase to boli súbory Tina z Bratislavy, Diany zo Žiliny a Flowers z Prešova. Boli pre nás veľkou inšpiráciou. Prvýkrát sme ich videli, keď sme sa na súťaže išli pozrieť len ako diváci. Boli sme na majstrovstvách SR i Európy, aby sme spoznali atmosféru takýchto podujatí a zároveň podporili slovenské mažoretky. Veľmi sme im „fandili" a to nás nakoplo, že chceme ísť takouto cestou a dosiahnuť aspoň takú úroveň. Momentálne Sašetky majú 6 tréneriek, systematicky pracujú a už sú vzorom pre niektoré kluby. A to je veľká pocta, ktorú si vážime.

***V čom spočíva toto mažoretkové umenie? Je to niečo medzi gymnastikou a tancom?**

- Mažoretkový šport sa veľmi rýchlo rozvíja. Nie je to čisto len o pochode, ako to bolo kedysi. Je tam veľmi náročná práca s paličkou - batonom, potom so strapcami - ponponmi, vlajkami - flagmi či náčiním - mace. Do choreografií sa zaraďujú prvky gymnastiky aj náročné akrobatické prvky. A všetko je obohatené o rôzne tanečné prvky v závislosti od témy choreografie. Mažoretky Sašetky tancujú so všetkými druhmi náčinia. Dokonca máme reprezentantku v seniorskej kategórii, ktorá tancuje s dvomi paličkami. Na Majstrovstvách SR v mažoretkovom športe, ktoré budú v Hlohovci 5. a 6. mája 2018, chceme zaviesť aj náčinie s označením mace, ktoré pochádza z Afriky.

***Kto všetko patrí do veľkej mažoretkovej rodiny v Hlohovci a v Leopoldove a aký je záujem o tento šport?**

- Vedieme mažoretky už od dvoch rokov, máme tanečné a gymnastické prípravky a nadväzujeme jedným na druhé. Naša členská základňa, to je 70 detí – mažoretiek. Potom máme gymnastky, z ktorých mnohé chcú byť mažoretkami. A keď sa k tomu pridajú ich rodičia a kamaráti, učitelia či spolužiaci, je to veľká skupina. Keď sme boli tento rok na majstrov-

stvách sveta, cez internetový livestream nás mali možnosť vidieť všetci, ktorí nemohli vycestovať s nami. Dozvedela som sa, že sa stretli celé rodiny a na veľkých obrazovkách a plátnach sa pozerali na naše výkony a posielali nám povzbudivé správy. Dievčatá veľmi povzbudil záujem primátora mesta Hlohovec i poslancov v zastupiteľstve. Mali sme podporu širokej verejnosti, čo sme pocítili po príchode domov. Osláv bolo niekoľko, dievčatá dostali tortu, slávnostne ich prijal primátor Hlohovca a odovzdal im pamätné listy a rôzne drobnosti. Dievčatá poskytli množstvo rozhovorov. Zúčastnili sa na nakrúcaní Telerána v komerčnej televízii. Dievčatá si to užívajú. Zároveň je to však pre ne veľká zodpovednosť, lebo chcú reprezentovať svoje mesto, kraj či republiku čo najlepšie a chcú sa neustále zlepšovať.

***Máte mažoretky aj z Leopoldova? Ak by chceli mladé adeptky začať vo vašom združení, môžu sa na vás obrátiť? Zvládate také množstvo záujemkýň a ako sa dá cvičiť s toľkými dievčatami, aby bolo všetko skoordinované?**

- V Sašetkách tancujú štyri dievčatá z Leopoldova. Už dlhšie premýšľam o tom, že by som priamo v Leopoldove pracovala s deťmi. Donedávna som však nemala čas, aby som tieto aktivity rozvíjala na úrovni. Určite však chcem aj deťom z Leopoldova dať šancu, aby si tento šport vyskúšali. Budem sa však musieť dohodnúť s pani primátorkou, riaditeľkami MŠ a ZŠ, keďže na tieto aktivity je potrebné mať vyhovujúci priestor. Rada by som v Leopoldove začala so systematickou prípravou detí v oblasti rytmiky, gymnastiky a tanca. Tým zvýšime ich predpoklady nielen pre mažoretkový šport, ale i iné športy. Tak, ako pracujeme s deťmi v Hlohovci, kde ponúkame deťom športy ako mažoretky, gymnastika, parkúr, prípravu na krasokorčuľovanie, balet. V Sašetkách trénujú dievčatá vo vekových kategóriách prípravka, detská veková kategória, kadetky, juniorky a seniorky. Dievčatá tancujú s náčiním baton, pompom, baton klasik, pompom klasik, flag, mace, a to vo formáciách sólo, duo-trio, miniformácia, veľká formácia. Aby sme toto všetko zvládli odtrénovať, je nás spolu 6 tréneriek. Máme veľmi podrobný tréningový harmonogram. My trénerky pravidelne absolvujeme rôzne školenia, stretávame sa, tvoríme choreografie, plánujeme, čo a ako ďalej. Na takýto kolos je treba systém. A tiež treba povedať, že naše dievčatá sú skrátka úžasné. Dokážu sa navzájom podporiť, pravidelne trénujú, sú nadšené. Zvládajú tréningy, školu, reprezentáciu, a to všetko s úsmevom na tvári. Pre tieto slečny vôbec nie je ťažké obetovať čas a energiu. Niekoľkonásobne ju vrátia už len tým, aké sú úžasné. To je potom radosť robiť pre ne možné i nemožné.

***Ako ste sa dostali na súťaž a aké boli vaše svetové úspechy?**

- Tento rok bol pre nás neuveriteľný, pretože sme súťažili v dvoch asociáciách a v oboch úspešne. Jedna je naša domovská - AMaS, kde sa nám podarilo získať titul druhý vicemajster a vicemajster Slovenska. Postúpili sme aj na majstrovstvá Európy do Talianska. Tam sa dievčatá umiestnili v kategórii veľká formácia kadet baton na 7. mieste a v kategórii veľká formácia senior flag na peknom 4. mieste. Najčerstvejšou novinkou je naša nominácia v kategórii flag na majstrovstvá sveta do Kapského mesta v Juhoafrickej republike. Úspešná bola aj naša účasť v druhej asociácii - IFMS v Českej republike. Tam sa nám cez postupovú súťaž Memoriál Jiřího Necida v Ostrave podarilo prebojovať až na majstrovstvá sveta v Prahe až v 9 kategóriách. Získali sme titul majster sveta v kategórii veľká formácia senior flag (tanec s vlajkami) a titul 2. vicemajster sveta v kategórii veľká formácia kadet klassik, čo sú klasické mažoretkové tance na pochodovú inštrumentálnu hudbu, kde dievčatá tancovali defilé - sprievod 100 metrov a pódiovú zostavu. Máme úspechy, máme na čom stavať, aby sme sa posúvali ďalej. Dievčatá spoznali svetovú úroveň mažoretkového športu a chcú sa na nej udržať.

*** Je ťažké dostať sa na takúto svetovú súťaž a od čoho všetkého to závisí?**

- Určite je to náročné na čas, organizáciu, prípravu i financie. Aby sme sa mohli posunúť na svetovú úroveň, museli sme začať trénovať intenzívnejšie - minimálne trikrát do týždňa. Momentálne niektoré naše mažoretky trénujú aj šesťkrát za týždeň. Kostýmy nám šila krajčírka v Česku. Sú veľmi pekné, kvalitné, a teda i drahé. Všetky naše mažoretky majú obuté na mieru ušité mažoretkové čižmy či inú tanečnú obuv. Tento rok už všetky dievčatá od kategórie kadet vyššie trénujú s profesionálnymi twirlingovými paličkami. Viackrát ročne máme mažoretkové sústredenia. Spolupracujeme s lektorkami twirlingu z Česka Terezou Rejlovou a Adél Birošovou. Dostať sa na svetovú úroveň bolo pre nás výsledkom tvrdej a systematickej práce a spolupráce s trénermi, rodičmi a mestom Hlohovec. Tento rok pokračujeme v nastavenom systéme, pridali sme však tréning baletu pre dievčatá. Pomáha nám aj riaditeľ ZŠ M. R. Štefánika v Hlohovci Miloš Škrabák i Marián Bobák zo Sporty Hlohovec, ktorí robia všetko pre to, aby sme mali priestory na tréningy - často aj počas prázdnin a víkendov.

***Tento úspech isto súvisí aj s vašimi plánmi v budúcom roku, pretože sa v roku 2018 pripravujete na veľkú akciu.**

- Ako som už spomínala, v termíne 5. - 6. mája 2018 sa budú v Hlohovci v športovej hale Sporta konať majstrovstvá SR v mažoretkovom športe. Organizátormi sú Mažoretky Sašetky, Mesto Hlohovec a AMaS. Pre mňa ako vedúcu súboru to bude predstavovať kompletnú organizáciu tohto podujatia, na ktorom sa zúčastní viac ako 1500 mažoretiek z celého Slovenska. Znamená to zabezpečiť ubytovanie pre dievčatá, trénerov, rodičov v Hlohovci a okolí, stravovanie, hladký priebeh súťaže spojený s bezpečnostnými opatreniami. Pripravujeme aj zaujímavý sprievodný program, ktorý sa uskutoční už 4. mája v Hlohovci: sprievod mažoretiek mestom, ich vystúpenie a predstavenie na námestí. Uvažujeme aj o prenose naživo. Musím povedať, že sa zatiaľ stretávam s ľuďmi, ktorí do tohto projektu idú s nadšením. Verím, že táto akcia bude úspešná. Okrem toho pripravujem 3. ročník prehliadky detskej tvorivosti Zlatý kľúčik. Je určená pre deti z materských škôl, základných škôl, ZUŠ, rôznych klubov či krúžkov. Deti sa v rôznych kategóriách môžu prezentovať a zasúťažiť si v priateľskej atmosfére. Podujatie bude v empírovom divadle 19. apríla budúceho roka. V lete pripravujeme pre mažoretky medzinárodný twirlingový kemp s lektormi z Francúzka, Talianska a ČR. Veľmi sa teším na nasledujúcu sezónu. Dúfam, že prinesie deťom, rodičom a všetkým zainteresovaným veľa pozitívnych zážitkov.

Martin Jurčo, foto archív A. K.

Zmeny organizácie dopravy

Občania si istotne už všimli dve miesta, na ktorých došlo k zmene organizácie dopravy alebo jej spresneniu. Tým prvým miestom je zjednoznačnenie dopravnej situácie na križovatke medzi Kukučínovou ulicou a Ulicou Janka Kráľa, resp. medzi ich spojnicou kopírujúcou železničnú trať a Kukučínovou ulicou. Po nedávnej dopravnej nehode, keď auto vychádzajúce zo spomínanej spojovacej uličky zasiahlo cyklistky prechádzajúce po Kukučínovej ulici, a „zlegalizovaní" cesty mesto osadilo dopravné značky, ktoré jednoznačne určujú, že Kukučínova ulica je hlavnou cestou a uvedená spojovacia cesta je vedľajšou cestou. Značí to, že motoristi a všetci ostatní účastníci cestnej premávky musieť dať prednosť všetkým, čo prechádzajú po Kukučínovej ulici v obidvoch smeroch.

Trocha vydýchnuť si už azda môžu aj obyvatelia Ulice 1. mája, ktorí sa stažovali, že pre neohľaduplné parkovanie niektorých motoristov a výrazný pohyb automobilov v okolí materskej školy a zdravotného strediska sa neraz nemôžu dostať do svojich dvorov. Ako sme už avizovali, vedenie mesta sa rozhodlo situácii pomôcť tým, že po dohode s dopravnou políciou sa prvá z Ulíc 1. mája zjednosmerní po celej svojej dĺžke, teda popri materskej škole aj popri zdravotnom stredisku. Vjazd na ňu je vždy zo začiatku ulice, ktorý je bližšie k centru mesta, teda autá sa po nej môžu pohybovať len v severo-južnom smere. Okrem toho pravá strana cesty je vyhradená na pozdĺžne parkovanie, na čo si motoristi veľmi rýchlo a bez problémov zvykli aj vďaka na vozovke nakresleným parkovacím miestam. Zdá sa, že parkovanie v tejto lokalite je po tejto zmene bezpečnejšie nielen pre obyvateľov ulice, ale aj pre deti idúce z materskej školy.

(jh)

Mestečania u cisára

Na predĺžený novembrový víkend pracovníci mestského úradu pripravili pre obyvateľov mesta možnosť urobiť si výlet do minulosti, a to najmä v podobe potuliek rakúsko-uhorskými dejinami. V sobotu 18. novembra si tak pätdesiatka Leopoldovčanov povedala, že keď cisár Leopoldov navštívil dva razy, prečo by oni raz nenavštívili sídlo cisára. A tak jednou z ich prvých zastávok v metropole Rakúska sa stalo cisárske sídlo v Schönbrunne. Pobudli aj pri zaujímavom výklade a vzácnych exponátoch v Technickom múzeu, zotrvali uchvátení Štefanským dómom, no a keďže vo Viedni práce otvárali vianočné trhy, tak sa stihli zohriať aj pri punči či zohriatej medovine a načerpať trochu aj atmosféru predvianočnej Viedne.

Program výletu bol zaujímavý aj vďaka profesionalite výbornej sprievodkyne Helene Billandovej, ktorá záujemcom poskytla nielen maximum informácií, ale výklad okorenila aj zaujímavými ,,pikoškami". *„Výklad*

od nej sme počúvali tak, akoby bol šitý na mieru pre nás," skonštatovala jedna z účastníčiek. Keďže žije dlhodobo vo Viedni, perfektne navigovala aj šoféra leopoldovskej výpravy, ktorý jej členom hneď po príchode urobil rannú vyhliadkovú jazdu po Viedni. Priamo z autobusa tak mohli sledovať najznámejšie historické budovy aj zaujímavý výklad.

(ra)

Seniori sa vrátili do školy

Skoro každý mesiac v roku má svoj prívlastok. Mesiac október je jedným z nich a svoj sviatok si v ňom pripomínajú všetci skôr narodení. Pri tejto príležitosti 25. októbra 2017 do priestorov tunajšej základnej školy zavítali starí rodičia našich tretiakov. V programe, ktorý si pre nich žiaci pripravili, nechýbali spev, hudba, tanec ani verše básnikov. Svoju zručnosť na hodinách pracovného vyučovania deti preukázali výrobou svietnikov, ktoré si starí rodičia odniesli ako spomienku na tieto chvíle.

Aká bola škola v minulosti a dnes? Na to i na svoje školské časy si starí rodičia zaspomínali počas prehliadky školy. Zo školy odchádzali naši hostia v sprievode svojich vnúčat s úsmevom na tvári. Táto pekná akcia má už v našej skole niekoľkoročnú tradíciu. Veríme, že v budúcnosti bude mať svojich pokračovateľov.

Mgr. Anna Juríčková, Mgr. Mária Lišková,
triedne učiteľky

Rozprávková noc

Boli ste už v rozprávke? Leopoldovské deti veru áno. V piatok 27 októbra sa škola stala tajomným miestom Rozprávkovej noci. Školský klub i celá škola sa premenili na strašidelné kráľovstvo, v ktorom pobehovalo veľa strašidielok. Ale nebehali len tak, mali totiž sedem dôležitých úloh. Aby dokázali svoju šikovnosť a nebojácnosť, museli tieto úlohy splniť, za čo získali indície. Pýtate sa načo im boli? No predsa na to, aby pomocou nich zistili, kde sa nachádza poklad. To bolo radosti, keď sme ho spoločne našli!

Keďže sme sa pri tejto skvelej zábave trochu unavili a hlavne sme vyhladli, museli sme si doplniť energiu chutnou pizzou.
A viete, kde sa strašidielka uložili a v noci si silu doplnili? V telocvični, ktorá sa zaraz premenila na rozprávkovú ríšu. Pred tým, ako išli spinkať, umyli si zúbky a pozreli si rozprávku. Ani sme sa nenazdali a už bolo ráno. Na raňajky sme zjedli chutné croasanty a jablká. Všetci statoční, teda všetky strašidielka, dostali diplomy a spravodlivo so rozdelili poklad. Radosť, nadšenie a spokojnosť sa zrkadlili v očiach detí, ale aj vychovávateľov.

G. Suchánková, M. Tomík, M. Petrovičová, V. Slamková

V škole pasovali prvákov

Dôležitým dňom pre našich najmenších žiakov – prvákov – sa stal 10. november. Žiaci štvrtého ročníka pod vedením pani učiteliek Mgr. Polákovej a Mgr. Žovínovej pripravili pre nich slávnostnú imatrikuláciu, na ktorej museli prváci preukázať už nadobudnuté vedomosti a zručnosti. Malí žiačikovia nesklamali a hravo zvládli všetky úlohy, ktoré pre nich štvrtáci nachystali. Preukázali svoju šikovnosť v čítaní, športovaní, v speve i tanci a po zložení slávnostného prváckeho sľubu boli pasovaní za riadnych žiakov našej ZŠ.
Na slávnostnej imatrikulácii sa zúčastnili i rodičia prváčikov. S radosťou a spokojnosťou sledovali, ako ich deti zvládli náročný prechod z materskej školy do prvého ročníka ZŠ.

Mgr. Ščasná, Mgr. Beláková

Deti strieľali jedenástky

Pri príležitosti 10. ročníka Mikulášskeho miniligového turnaja organizátori zaradili pre deti mladšie ako 12 rokov miniturnaj v kopaní jedenástok. Zúčastnili sa na ňom prevažne hráči družstva prípravky MTK Leopoldov. Pekný turnaj mal dramatické vyvrcholenie. Po piatich kopnutých penaltách bol víťaz jednoznačný a stal sa ním Michael Svoboda, ktorý vsietil štyri góly. O druhé a tretie miesto sa rozhodovalo v záverečnom rozstrele, kde až sedem hráčov bojovalo o víťazné vavríny. Napokon si druhé miesto vybojoval Rihard Kopáč a na treťom skončil Šimon Baláž. Každý účastník miniturnaja dostal sladkú odmenu a traja najlepší aj hodnotné ceny, ktoré hráčom odovzdala primátorka mesta Terézia Kavuliaková.

(ra)

Legia skazy štvrtý raz bodovala!

Jubilejný 10. ročník obľúbeného turnaja vo futbale, ktorý tradične organizujú Mesto Leopoldov a Leopoldovská futbalová miniliga, sa uskutočnil v sobotu 2. decembra v mestskej športovej hale v areáli štadióna MTK na Trolaskoch.

Na turnaji sa tento rok zúčastnilo 9 družstiev, v ktorých sa predviedlo 91 hráčov. Okrem domácich, leopoldovských družstiev turnaj prišli podporiť aj mužstvá z Červeníka, Šulekova, Hlohovca, Trnavy a dokonca aj ďalekej Oravy. Tradične boli mužstvá rozdelené do dvoch skupín, pretože turnaj predpokladá, že najlepšie zoskupenie spomedzi domácich sa bude vo víťaznom dueli rátať s najlepším zo zvyšku sveta.

Skupina Leopoldov hrala svoje stretnutia dopoludnia a skupina Zvyšok sveta popoludní. Z každej skupiny postúpili do ďalších bojov prvé dve mužstvá. Reprezentáciu Leopoldova tvorili družstvá CCCP, Deluxe, FX Autofair, Legia Skazy a v skupine Zvyšok sveta sa zasa predstavili družstvá Brutálna zostava, FC Bachari, Fizli, Jamajskí bobisti a Kamenári.

Po skupinovej fáze mali mužstvá takéto umiestnenie:

Leopoldov

Por.	Družstvo	Zápasy	V	R	P	kóre	Body
1.	FC Autofair Leopoldov	3	2	1	0	16:1	7
2.	Legia skazy	3	2	1	0	11:2	7
3.	CCCP	3	1	0	2	6:18	3
4.	Deluxe	3	0	0	3	5:17	0

Zvyšok sveta

Por.	Družstvo	Zápasy	V	R	P	Skóre	Body
1.	Brutálna zostava	4	3	1	0	10:3	10
2.	Jamajskí bobisti	4	3	1	0	7:1	10
3.	Fízli	4	2	0	2	9:5	6
4.	FC Bachari	4	1	0	3	8:11	3
5.	Kamenári	4	0	0	4	4:18	0

V skupine Leopoldov zvíťazilo družstvo FC Autofair a postúpilo spolu s Legiou skazy do vyraďovacej fázy. V skupine Zvyšok sveta sa najviac darilo tímu Brutálna zostava. Z druhého miesta postúpili Jamajskí bobisti na základe menšieho počtu vstrelených gólov.

Víťaz skupiny Leopoldov nastúpil v prvom semifinále proti celku zo skupiny Zvyšok sveta Jamajským bobistom. Po nerozhodnom výsledku 2:2 domáci hráči postúpili do finále až po rozstrele.

V druhom semifinále narazili na seba družstvá Brutálna zostava a Legia skazy. Vyrovnané stretnutie sa skončilo remízovým výsledkom 0:0. Po rozstrele boli šťastnejší hráči Legie skazy a postúpili do finále.

V zápase o 3. miesto sa stretli porazení semifinalisti Jamajskí bobisti a Brutálna zostava. Stretnutie bolo opäť veľmi vyrovnané, po riadnom hracom čase sa skončilo remízou 1:1 a tretíkrát na turnaji nasledoval rozstrel. V ňom zvíťazila Brutálna zostava a vybojovala si bronzové medaily.

Vo finále sa stretli družstvá zo skupiny Leopoldov Legia skazy, dobre známa ako víťaz ostatných troch ročníkov, a FC Autofair Leopoldov. Stretnutie sa skončilo v riadnom hracom čase remízou 2:2 a po štvrtýkrát nasledovali kopy zo značky pokutového kopu. Pevnejšie nervy mali hráči domácej **Legie skazy** a zdvihli nad hlavu víťazný pohár už štvrtý raz za sebou.

Počas celého turnaja sa o dodržiavanie pravidiel starali ligoví rozhodcovia Marián Krč-Konečný a Jaroslav Kravárik, ktorí bezproblémovo riešili všetky sporné situácie. K vyhodnoteniu turnaja, samozrejme, patrilo aj vyhlásenie najlepších jednotlivcov. Za najlepšieho strelca bol pasovaný **Michal Babic** z Autofair Leopoldov so šiestimi gólmi a za najlepšieho brankára **Roman Tkáč** z Legie skazy.

Organizátori ďakujú sponzorom spoločnosti Lenovo Slovakia a reštaurácii Nový Pranier za ich materiálnu aj finančnú pomoc. Hráči aj diváci boli veľmi spokojní s priebehom turnaja a spolu s hlavným organizátorom Jozefom Krilekom sa tešia na ďalší ročník.

(ra)

Šachový vlak po troch rokoch opäť prechádzal cez Leopoldov

Cez leopoldovskú železničnú stanicu denne prechádzajú desiatky osobných, zrýchlených a nákladných vlakov, rýchlikov i expresov, ale výnimočne aj jeden zvláštny s prívlastkom „šachový“. V piatok 13. októbra bol z Prahy o 10. hodine už po siedmykrát vypravený vlak na päťdňovú cestu s mimoriadnymi cestujúcimi, ktorých väčšinu tvorili šachisti a šachistky zo 16 krajín sveta nevynímajúc USA, Izrael, Rusko a takmer celú Európu. Najviac ich bolo z Českej republiky. Chýbali v ňom však slovenskí šachisti a šachistky. Vlaková cesta z Prahy pokračovala cez Olomouc, Trenčín, Bratislavu, Lednice naspäť do hlavného mesta Českej republiky, kam sa vlak vrátil o štyri dni neskôr. Počas jeho jazdy medzi jednotlivými mesta-

mi odohrali šachisti otvorený turnaj švajčiarskym systémom na deväť kôl v tzv. rapid šachu s tempom hry 2 x 20 min. a s prídavkom 10 sekúnd za každý vykonaný ťah. Denne sa hralo jedno alebo dve kolá podľa dĺžky trate. Počet účastníkov bol obmedzený kapacitou miest vo vlaku. Niektorých šachistov sprevádzali aj ich rodinní príslušníci. Celú vlakovú súpravu tvorilo desať vozňov pomenovaných po bývalých majstroch sveta v šachu. Ťahala ju elektrická lokomotíva radu 362, ktorú České dráhy premaľovali do šachového dizajnu modrej farby a nazvali ju Rýchle eso. Šachovými figúrkami boli pomaľované nielen vozne prestavané na turnajové sály, ale aj lokomotíva. V nedeľu 15. októbra o 10:48 hodine prechádzal vlak cez leopoldovskú železničnú stanicu do najbližšej zastávky v Bratislave asi šesť minút po odjazde prievidzského expresu tým istým smerom. Neskoré popoludnia a večery boli určené na prehliadku pamätihodností jednotlivých miest. Celú akciu organizovala *Pražská šachová společnost* s *Českými dráhami*. Riaditeľom turnaja bol Pavel Matocha z Prahy. Cenový fond turnaja tvorilo 40 000 Kč a vecné ceny i služby v celkovej hodnote 60 000 Kč. Šachový vlak šťastne dorazil popoludní o 16. hodine 17. októbra do cieľa svojej jazdy v Prahe po prejdení vyše tisíc kilometrov. Prvú cenu a 15 000 Kč si odniesol medzinárodný majster Roman Chajeckij z Ukrajiny so ziskom 7,5 bodu z deviatich partií. Priemerný rating - elo hráčov vyšiel na 1765 bodov. Slávnostné zakončenie sa uskutočnilo v Prezidentskom salóne na Hlavnom nádraží v Prahe po príjazde vlaku. Z 80 šachistov a šachistiek sa už teraz niektorí tešia na ôsmy ročník šachového turnaja v tomto nevšednom vlaku, ktorý sa opäť vydá na svoju jazdu na jeseň (12. októbra) budúceho roka cez Poľsko. Na obrázku je autentický záber na prechádzajúcu lokomotívu cez Leopoldov (v pozadí za budovou je vidieť vysoký komín leopoldovskej väznice).

(GK)

Na ťahu je slovenská šachová veľmajsterka

Kráľovská hra je doménou mužov, ale aj medzi slovenskými ženami sa nájdu výrazné talenty. Jedným z nich je aj **Zuzana Štočková-Hagarová** (* 25. november 1977) - šachová veľmajsterka (WGM) a zároveň nositeľka titulu medzinárodný majster (IM mužov). Najvyšší rating 2430 bodov mala v októbri 2008. Bola majsterkou SR žien v rokoch: 1996, 1997, 1999, 2001, 2005, druhá na M-SR mužov

2008, druhá na majstrovstvách sveta dievčat do 18 r. v Segedíne 1994, tretia na Zadar--Opene 1995, 3. – 8. na Slovan Opene 1999. V r. 1999 bola líderkou ženského družstva, ktoré zvíťazilo na Majstrovstvách Európy v Batumi. V roku 2004 skončila na Open Tatry druhá za budúcim manželom. Úspešne reprezentovala SR na ôsmich šachových olympiádach v rokoch 1994 – 2008. Silným hráčom je aj jej brat IM Eduard Hagara; oboch trénoval otec. V lete 2008 sa vydala za českého veľmajstra a reprezentanta Jiřího Štočka; v súčasnosti učí matematiku a informatiku na SPŠ v Ostrově nad Ohří (predtým na Gymnáziu v Kežmarku). Má záujem o propagáciu kráľovskej hry v našom regióne a preto sa rozhodla poskytnúť krátke interview pre náš dvojmesačník:

Kto vás naučil hrať šach a koľko ste mali vtedy rokov?

K šachu ma priviedol otec, keď som mala asi 6-7 rokov. Dlhé roky viedol šachový krúžok na ZŠ a gymnáziu v Kežmarku.

Čím vás priťahuje kráľovská hra?

Tvorivosť, boj, nutnosť spoľahnúť sa len na seba. Tiež mám rada šachovú komunitu - šachisti sú veľmi zaujímaví ľudia.

Koľko času denne venujete šachu a akým spôsobom trénujete?

Momentálne je to s časovými možnosťami tréningu zložitejšie ako v minulosti. Obvykle ide o nárazovú, ale intenzívnu prípravu pred ligovými zápasmi alebo turnajmi. „Mimo sezónu" sledujem partie zo silných šachových turnajov, čítam literatúru, riešim šachové úlohy... Ktoré svoje šachové úspechy považujete za najcennejšie?

Určite je to zlatá medaila z ME družstiev z roku 1999 v Batumi a potom si veľmi cením 2. miesto na M-SR mužov v roku 2008 v B. Štiavnici.

Hrali ste niekedy šach aj korešpondenčne?

Počas štúdia na vysokej škole som skúšala chvíľu hrať korešpondenčne, ale zistila som, že to nie je nič pre mňa. Mám rada tvorivosť a „boj" tvárou v tvár, nie proti počítaču a šachovej databáze súpera...

Riešili ste šachové problémy z novín a časopisov? Zložili ste niekedy nejakú šachovú skladbu?

V detstve som riešila úlohy zo šachových rubrík, dokonca som do novín posielala riešenia, ale inak ma tento druh šachového umenia trochu obišiel a na skladanie úloh nemám talent.

Aký je váš názor na zakladanie šachových rubrík v lokálnej a regionálnej tlači?

Beriem to ako formu popularizácie šachu a „fandím" ľuďom, ktorí takúto rubriku vedú!

Považujete za vhodné uvádzanie šachu do škôl ako povinný alebo nepovinný predmet?

Šach ako povinný predmet nepovažujem za šťastný nápad. Umožniť zvoliť si ho ako nepovinný predmet alebo realizovať formou krúžku je podľa mňa vhodnejšia možnosť.

Venovali ste sa aj trénerskej činnosti? Naučili ste niekoho z rodinných príslušníkov hrať šach?

V minulosti som trénovala deti v Kežmarku a v súčasnosti mám nepravidelný krúžok pre študentov na SPŠ v Ostrove, kde pracujem ako učiteľka.

Ako vyzerá vaša šachová prítomnosť a aké máte šachové plány?

Počas ligovej sezóny (október - marec) sa zúčastňujem na súťažiach družstiev v Českej republike, kde žijem, a potom na Slovensku a v Nemecku. V lete obvykle hrám 1-2 medzinárodné turnaje. Na viac súťaží nie je čas, pretože sa profesionálne venujem pedagogickej činnosti. Šach je pre mňa krásny koníček a tak to zostane aj v budúcnosti. Jednu túžbu mám - rada by som si zahrala ešte raz na šachovej olympiáde za Slovensko.

Za rozhovor ďakuje Gorazd Kollárik.

Šachová partia pre zábavu i poučenie

Z. Štočková: „Uverejnená partia je z ME družstiev, ktoré sme (družstvo SR) prekvapujúco vyhrali. Moja súperka - bývalá vicemajsterka sveta - bola v partii veľkou favoritkou. Pred sedemnástimi rokmi neboli ostré varianty natoľko zanalyzované počítačmi ako v dnešnej dobe. Aby som zvýšila svoju šancu na úspech, zvolila som práve tento ostrý a veľmi riskantný variant.“

Biela: **Nana Iosseliani**
Čierna: **Zuzana Štočková – Hagarová**
Batumi 3. 12. 1999
Kráľovská indická obr. (E60)

1.d4 Jf6 2.Jf3 g6 3.c4 Sg7 4.g3 0-0 5.Sg2 d6 6.0-0 Jd7 7.Jc3 e5 8.e4 e:d4 9.J:d4 Ve8 10. h3 a6 11.b3 Vb8 12.Ve1 c5 13.Jc2 b5? (Remízovú pozíciu mohla Zuzana udržať po: 13. - Ve6! 14.Dd3 b5 15.c:b5 a:b5 16.J:b5 Sa6 17.a4 Je8 18.Va2 Da5 19. Dd2 V:b5 20.a:b5 D:a2 21.b:a6 D:a6 22.b4 Jef6 23.Sa3 Dc4 24.b:c5 J:c5 25.S:c5 D:c5 26.Dd3 Ve8 27.Vd1 De5 28.D:d6 D:d6 29.V:d6 J:e4 30.S:e4 V:e4 =) **14.c:b5 a:b5 15.D:d6 Vb6 16.Dd1 b4 17.Ja4 Ve6 18.Sb2 De7 19.Je3 Sb7 20.f3 Jh5 21.S:g7 K:g7 22.g4?!** (K výhre bielej viedol variant: 22. Kh2! Sc6 23.Vc1 Vd6 24.Dc2 S:a4 25.b:a4 Je5 26.Ved1 V:d1 27.V:d1 Jd7 28.f4 Kh8 29.a5 Jf8 30.a3 b:a3 31.Dc3+ Jg7 32.a6 Da7 33.D:a3 Vb8 34.Jg4 Jge6 35.Je5 Va8 36.Db2 f6 37.Jc6 D:a6 38.D:f6+ Jg7 39.e5 h5 40.Vd8 V:d8 41.D:d8 Kg8 42.Df6 +-) **22.** - **Jf4 23.Jc4 Dh4 24.Kh2 J:g2 25.K:g2** (Pozri diagram!) **25.** - **V:e4! 26.V:e4 V:e4 27.Dd3??** (Záchranný pás: 27.f:e4! S:e4 28.Kf1 Dg3 29.D:d7 D:h3+ 30.Ke1 Dg3+ 31.Kd1 Dg1+ 32.Ke2 Dg2+ 33.Ke1 Dg3+ 34.Kd2 Df2+ 35.Kd1 Dg1+ 36.Kd2 Df2+ 37.Kd1 Dg1+ Pozičná remíza trojnásobným opakovaním tej istej pozície.) **27.** - **Ve6** (27. - V:c4! 28.D:c4? S:f3+ 29.K:f3 Je5+ **-+**) **28.Vf1 h5 29. Kh2 h:g4 30.f:g4 Jf6** (30. - Ve1! 31.J:c5 J:c5 32.Dd4+ f6 33.Df2 D:f2+ 34.V:f2 Vh1+ 35.Kg3 Je4+ **-+**, 31.V:e1? Df2 mat, 33.V:e1? D:e1 34.De3 Dh1+ 35.Kg3 Dg2+ 36.Kh4 Je4 37.a4 Dg3+ 38.D:g3 g5+ 39.Kh5 J:g3 mat.) **31.J:c5** (31.Dd1 Ve4! 32.Df3 V:c4 33.D:f6+ D:f6 34.V:f6 Vc2+ 35.Vf2 V:f2+ **-+**) **31.** - **J:g4+ 32.Kg1 Ve3** a biela sa vzdala. Partia prebiehala ako na hojdačke. Mohla vyhrať Nana, ale nakoniec sa šťastena obrátila na Zuzanu, lebo aj taký je šach.

Pri príležitosti životného jubilea želáme Zuzane do ďalších rokov života pevné zdravie, nech ju kráľovská hra aj naďalej priťahuje svojou magickou silou a splní sa jej sen reprezentovať Slovenskú republiku na niektorej šachovej olympiáde!

(GK)

Šachové okienko

Náš riešiteľ a významný slovenský šachový skladateľ, stavebný inžinier **Oto Mihalčo** (* 1. 12. 1957 v Bratislave) z Košíc nám o sebe napísal: *„K šachu ma priviedli vo veku asi 6 až 7 rokov otec a strýko, s ktorými som často hrával partie. Pôvodne som sa venoval hlavne praktickému, čiastočne aj korešpondenčnému šachu. Asi od pätnástich rokov som sa čoraz častejšie snažil vyriešiť rôzne úlohy uverejňované v mestských, krajských a celoštátnych periodikách. Výrazný vplyv na mňa v tomto smere mali hlavne šachové rubriky vo Východoslovenských novinách (vtedy vedené M. Piaseckým) a v Pravde (redigovaná vytrvalým propagátorom KŠ na Slovensku B. Formánkom). Oba denníky mali svoje víkendové prílohy plné krížoviek, hlavolamov, ale aj šachových úloh. Keď som postupne vyriešil viaceré skladby, vznikla vo mne otázka: dokážem aj ja niečo také umelecky i technicky kvalitné urobiť? Prvé pokusy síce neboli publikovateľné, ale neustále som vylepšoval svoju skladateľskú techniku. Dával som si postupné ciele. Urobiť korektnú skladbu, uverejniť ju v menšej rubrike, neskôr v zahraničnom časopise, získať ňou vyznamenanie, cenu, umiestniť sa v domácom či medzinárodnom turnaji. Stále mi ale išlo hlavne o dobrý pocit, že som niečo pekné, možno zaujímavé aj pre iných šachistov, neskôr aj kompozične kvalitné vytvoril. V prvom rade bol a stále aj je kompozičný šach pre mňa výborným relaxom a aj prostriedkom, ako sa stretnúť s inými skladateľmi či riešiteľmi. Prvotinu (dvojťažku) som mal uverejnenú vo Východoslovenských novinách 18. 2. 1977 a potom v marci 1977 ďalšiu v Nedeľnej Pravde. Počas svojho 40-ročného komponovania som sa venoval viacerým oblastiam šachovej skladby (okrem exoúloh). Dodnes som publikoval približne (o uverejnení či vyznamenaniach niektorých skladieb sa dozvedám až po viacerých rokoch) 150 dvojťažiek, 40 trojťažiek, 140 mnohoťažiek, 50 štúdií, 70 pomocných matov, 40 samomatov a 10 iných, napr. sériovoťahových pomocných matov, ornamentálnych či žartovných skladieb a podobne. Vyznamenaných skladieb bolo asi 150; z toho 25 cien. Zväčša som komponoval sám, ale aj 20 spoločných skladieb s inými autormi. Medzi nimi vynikala stále spolupráca s mojím dlhoročným priateľom Michalom Hlinkom z Košíc, s ktorým sme doteraz zložili 8 spoločných štúdií, 3 mnohoťažky a 2 dvojťažky. V Albumoch FIDE (vrátane rokov 2013 – 2015) som doteraz získal 5,2 bodu za mnohoťažky, ktorým sa intenzívne (ak to dovolia pracovné i iné povinnosti) venujem od roku 2000. Akosi prirodzene je častou samozrejmosťou mnohých autorov popri skladaní šachových skladieb aj ich riešenie. Dokým neboli objavené internet a e-mail, boli riešiteľské súťaže jednou z mála možností, ako sa osobne stretnúť s mnohými významných skladateľmi či riešiteľmi. V riešiteľskom šachu som tiež dosiahol niekoľko významných umiestnení: 2. miesta na Majstrovstvách Slovenska (1996), M Česka v Kutnej Hore (1999), M Poľska v Krynici (2007) a M Maďarska v*

Skladba č. 36
Oto Mihalčo
Die Schwalbe 8/2015

Mat 9. ťahom (10 - 10)

Budapešti (2004). Popri skladaní som aj rozhodoval niekoľko (zväčša mnohoťažkových oddelení) zaujímavých kompozičných podujatí (M sveta jednotlivcov 2010-2012, ŠO Baku 2016, 7. Album českých skladieb, Zápas Sasko-Dnepropetrovsk) a iné. Zaujímavou skúsenosťou pre mňa vždy bolo aj redigovanie rôznych rubrík: Východoslovenské noviny (1982-1990 s dvoma prestávkami), chorvátsky internetový Problemonline (2006-2008) či Pat a Mat (2005-2016).“

Oto je ženatý, má jedného syna, pracuje ako stavebný technik. Okrem šachu ho baví geografia, matematika a cestovanie. V budúcnosti chce ešte zložiť niekoľko zaujímavých skladieb. Zo svojej bohatej kompozičnej tvorby vybral pre našich riešiteľov „deväťťažku“ zobrazenú na diagrame, kde si riešiteľ musí dať pri jej riešení pozor na pokusy: 1.S:c5? Ve6 2.J:b4 a:b4 3.S:b4 V:e4 4.c4 Ve5 5.Je7 f2! a 1.Sf2? J4g6! Skladba získala v nemeckom kompozičnom časopise vyznamenanie: 1.čestné uznanie.

Pri príležitosti významného životného jubilea želáme Otovi do ďalších rokov života pevné zdravie, veľa spokojnosti v rodinnom kruhu a nech ho aj naďalej baví skladať a riešiť šachové skladby!

Riešenie pošlite na e-adresu: casopis@leopoldov.sk alebo priamo na MsÚ v Leopoldove do 5. februára 2018. Jeden vyžrebovaný riešiteľ bude finančne odmenený. Ako výherca za správne vyriešenie skladby č. 35 bol vyžrebovaný Jaroslav Gergič z Leopoldova. Blahoželáme!

Riešenie skladby č. 35 (Kovalič): 1. **-** e3 (a) 2.Va4 # (A), 1. **-** D:d5 (b) 2.V:c2 # (B); 1.Jb4? hrozí 2.V:c2 # (B), 1. **-** e3! (A); 1.Dg5? hrozí 2.Va4# (A), 1. **-** D:d5! (B); **1.Sb2!** hrozí 2.Dd4 #, 1. **-** e3 a 2.V:c2 # (B), 1. **-** D:d5 (b) 2.Va4 # (A). Posudok rozhodcu: *„Harmonicky pôsobiaca kombinácia Dombrovskisovej a Hanneliusovej témy s recipročnou zámenou matov. Celý mechanizmus riadi Sa3, ktorý v základnej pozícii kryje polia b4 a c5, po úvodníku zase c3 a d4.“*

Naši riešitelia nám k dvojťažke napísali:

Pekné zhodnotenie Jankových skladateľských a iných aktivít. Mám rád jeho skladby. Výborne bola vybraná jeho skladba. (Oto Mihalčo, Košice)

Reciproční záměna matů spojená s tématy Dombrovskis (pokusy proti fázi řešení) a Hannelius (pokusy proti zdánlivým hrám). (Václav Kotěšovec, Praha).

(GK)

Vážení Leopoldovčania,

do pozornosti Vám ponúkame novú publikáciu Sta viator – Kapitoly z dejín Leopoldova I. Ide o druhé vydanie prvého zväzku z roku 2009, ktoré pre veľký záujem verejnosti vydávame znova, ibaže v pozmenenom a doplnenom vydaní nielen textovej, ale aj obrazovej a fotografickej časti a v rozsahu 164 strán.

Publikáciu, vhodnú aj ako darček pre rodákov, si zatiaľ môžete kúpiť len na mestskom úrade. O zmenách v aktuálnom vydaní sa dozviete viac vo februárovom čísle časopisu.

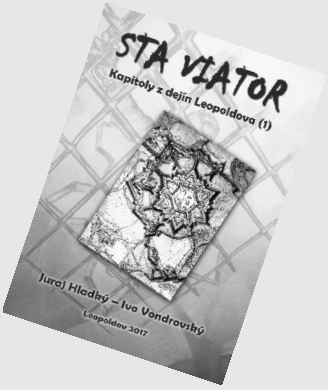

(r)

O osudoch zástavy dobrovoľných hasičov

Počas minuloročných hodových výstav v základnej škole mohli obyvatelia azda po prvý raz bezprostredne obdivovať zástavu leopoldovských hasičov. Zástavy mávali vždy za úlohu identifikovať svojho vlastníka, zároveň mali symbolickú funkciu a pripisovala sa im aj ochranná (patronátna či protektorská) funkcia. Tieto funkcie mali cechové, cirkevné, štátne a aj hasičské zástavy.

O pôvode leopoldovskej zástavy dobrovoľného hasičského zboru sa nám zachoval zápis viažuci sa k roku 1951: *„Uskutočňovanie hesla o pomoci blížnemu má v našej obci dlhodobú tradíciu a tak sa naša Miest. hasičská jednota tohto 25-ročného jubilea. Na tento slávnostný deň odovzdal im MNV agregát (motor. striekačku) na dvojkolesnom podvozku a hasičský prápor 9. septembra 1951. Slávnosti sa zúčastnil v zastúpení KNV referent s. Kováčik, za ONV referentka školstva s. Smreková, za MNV v Leopoldove s. Joz. Kuzma, za Okr. has. jednotu s. Pekarovič a funkcionári okolitých hasičských sborov.“*

Počas sviatkov hasičská zástava bývala umiestnená s inými zástavami v chodbe farského kostola. Len vďaka prezieravosti hasičov sa môže organizácia pýšiť touto zástavou podnes – v období socializmu bolo úsilie zástavu leopoldovskej DHZ z ideologických príčin zničiť, ba jej žrď istý čas slúžila na podopieranie brány garáže na dvore mestského úradu. Členom DHZ sa však podarilo žrď aj zástavu v príhodný čas zachrániť a neskôr aj zreštaurovať. Používajú ju počas slávnostných príležitostí – na sv. omši pri príležitosti sviatku sv. Floriána a na vzácnych alebo jubilejných udalostiach.

Zástava je vyhotovená z hrubšej červenej podtlačenej látky, štylizovanej na spôsob historických zástav. Na prednej strane zástavy je uprostred umiestnená oválna kolorovaná koláž s obšitými okrajmi. Pozostáva z hasičského rebríka, prilby, hasičskej trúbky, sekerky, háku a savice, okolo nej obteká ručne a zlatými niťami vyšitý oblúkovito umiestnený text *Dobrovoľný hasičský sbor v Leopoldove*, po bokoch sú vyšité roky *1925* a *1950*. Rohy zástavy sú opatrené zrkadlovo umiestnenými dekoratívnymi obrazcami.

Na zadnej strane je uprostred umiestnená okrúhla kolorovaná koláž s obšitými okrajmi. Tvorí ju tradičné zobrazenie sv. Floriána, hasiaceho drevenú budovu, pod jeho nohami je však vyobrazená silueta leopoldovského Kostola sv. Ignáca so stromami, ktoré rástli pred vchodom doň. Nad kolážou je zlatými niťami vyšitý text *Bohu na chválu*, pod ňou *bližnému na pomoc!* Horný a dolný ľavý roh sú opatrené dekoratívnymi obrazcami, horný pravý roh tvorí vyobrazenie erbovej schránky s prekríženými hasičskými rebríkmi, v dolnej erbovej schránke sú umiestnené prekrížené hasičské sekery, uprostred nad nimi prilba a pod nimi trúbka. Okraje zástavy sú lemované zlatými strapcami (okrem časti nachádzajúcej sa pri žrdi).

Výraznú dokumentačnú hodnotu má žrď zástavy – umiestnené sú na nej štítky s menami ôsmich členiek našej DHZ a 286 obyvateľov Leopoldova a okolitých obcí a takisto štítky s názvami 21 organizácií, čo prispeli na vyhotovenie zástavy. Nájdeme medzi nimi aj mená rodín, ktoré sa činnosti v DHZ venujú aktívne podnes. Žrď je zakončená ornamentálnym kovovým špicom.

(jh)

Spoločenská kronika

November – december

2017

Narodili sa

Samuel Sasák

Lukáš Vatrál

Oliver Ardon

Lukas Šušuk

Samuel Ilko

Matúš Rapant

Uzavreli manželstvo

Ladislav Rafael

a Petronela Šandorová

Jubilanti

Eva Hamadová

Štefan Janíček

Ján Laták

Pavol Malovec

Mária Polčíková

Danka Strečková

Ľubomír Benko st.

Viera Ganevová

Adela Grimeková

Oľga Haľková

Milan Luba

Štefan Ondrus

Milan Pilo

Janka Polčíková

Mária Šandorová

Jaroslav Švestka

Marta Tanáčová

Karol Zachar

Milan Fulier st.

Marta Hladká

Oľga Kériová

Kornélia Pelzlová

Pavel Svoboda

Darina Božiková

Libor Obora st.

Bernardína Blašková

Justína Gašperová

Helena Zacharová

Vlasta Cepková

František Pristaš

Opustili nás

Jozef Bartovič

Pavol Jurčo

Helena Gulová

Ľubomír Rojkovič

časopis obyvateľov Leopoldova

Ročník: 31. Vydáva: Mesto Leopoldov. Sídlo vydavateľa a adresa redakcie: Hlohovská cesta 2, 920 41 Leopoldov; IČO: 00312703. Redakčná rada: Juraj Hladký – predseda, Mária Kusá, Kristína Bajtalová, Martin Jurčo. Asistentka: Marieta Patajová. Telefón: 033/734 22 07. Fax: 033/734 23 88, casopis@leopoldov.sk. Vychádza šesťkrát ročne. Inzercia v redakcii. Nepredajné. Náklad: 800 ks. Tlač: VM-print Leopoldov. Distribúcia: Rozširuje sieť domácich predajcov. Evidenčné číslo: EV 4016/10, ISSN 1339-4290. Vyšlo: December 2017

Trojičné námestie v Trnave zdobí strom z Leopoldova

Deti Vianociam, Vianoce deťom

Foto: Juraj Hladký a archív